

## A TANÁR IS EMBER, DE NEM AZ A DOLGA



### VOLNA

Lehettem volna matektanár, de akár tesi is. Általánosban versenyt nyertem talajon (nem is hiszem el). De magyartanár lettem. Lehettem volna jobb magyartanár. DE.

Ezt a DE-t csak magyartanár érti. Ha megérem, megírom. (Írja „a fene”. ) Hogyan lett tönkre téve (immáron lassan 40 éve) többek közt általam, hogy száradt volna le a kezem, mikor elemző könyveim megírtam, a magyar közoktatás úgy mindösszesen. Kollégáim hajlamosak árnyalni sarkított véleményemet, de rosszul teszik.

Gyula, a matekos egyszer (vagy 10 éve) arra panaszkodott, hogy hiába mondja már ezredszer, hogy a törteket ne külön vagy egybe köbgyököljék, vagy mit tudom én, hanem tagonként vagy egyszerre, mindegy. Mondom: „Értsd meg, az a baj, hogy a „tag” szót nem érti, és nem azért, mert buta.” Tesztelte, igazam volt. Ica, a másik vájt fülű matekos még próbálkozott ilyen finomságokkal, hogy a „messük” szó is tökéletes magyarul, de osztályai csak hümmögtek (akkor), és örültek, ha az egyismeretlenest felismerik. Ica segített nekik. ☺ Csodát tett.

Szóval fanatikusán hiszem, hogy a magyar nyelv és irodalom oktatásának „korszerűsítése” tette be a kaput. (Amikor pl. a Rákóczi-nótát strukturalista elemzésnek vetettük alá. Hm.) Én nem, de azért mea culpa.

Ma 2-től ½ 8-ig javítottam. (Egy osztály.) Megtehettem volna, hogy könnyen javíthatót íratok, mondjuk olyat, ami esetleg érdekes, DE itt van ugye az érettségi, nem élhetek a hobbimnak, a gyereket arra kell készítenem. VOLNA.

Hogy lettem volna fűcsomó. Azt legfeljebb lelegeli a tehén. Ez volt itt egy jeremiád (mint a Rákóczi-nóta). „Romlandó cserép.”